

Arrest

nr. 116 495 van 7 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 december 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat H. VAN VRECKOM en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn. U vroeg op 31 augustus 2010 voor de eerste keer asiel aan bij de Belgische autoriteiten. U ontving van het Commissariaat-generaal op 5 april 2011 een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd in hun arrest van 2 september 2011. U keerde niet terug naar uw land van herkomst en op 6 november 2011 diende u een tweede asielaanvraag in. U verwees als nieuw element tijdens uw tweede asielaanvraag naar een brief die u ontving van uw vader die u ook voorlegde. De brief was

afkomstig van uw advocaat waarin hij uw problemen weergaf in een beknopte versie. Verder vermeldde u uw traditionele echtscheiding van I. O. (...) (OV 6.871.218). Uw ex man eiste de kinderen op en dreigde uw familie in Tsjetsjenië kwaad te zullen doen. Deze asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken op 23 januari 2012 afgesloten met een weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag. Na een gesprek met uw ex man in januari 2013, verliet u in paniek België. Uw ex man had u laten weten dat hij met de kinderen illegaal het land wilde uitreizen. Uit vrees hiervoor reisde u naar Oostenrijk waar u op 14 januari 2013 een asielaanvraag indiende. Deze asielaanvraag werd door de Oostenrijkse autoriteiten afgesloten daar u viel onder de Dublinregeling. U wilde echter niet terugkeren naar België en u reisde vanuit Oostenrijk naar Duitsland waar u op 25 maart 2013 ook asiel aanvroeg. Ook de Duitse autoriteiten beriepen zich op de Dublinakkoorden en brachten u terug naar België. Op 9 juli 2013 diende u voor de derde maal een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. U gaf aan dat u blijft bij de verklaringen die u hebt afgelegd in het kader van uw eerste asielaanvraag. Als nieuwe elementen voor deze derde asielaanvraag duidde u opnieuw naar uw ex man, zijn agressiviteit en naar zijn eis voor de kinderen. Verder maakte u duidelijk dat de problemen in Tsjetsjenië nog steeds actueel waren en u legde een convocatiesluiting voor van 17 december 2012.

B. Motivering

Eerst en vooral moet er gewezen worden dat uit uw verklaringen blijkt dat u uw derde asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die u aanhaalde tijdens uw eerste asielaanvraag. Er moet echter op gewezen worden dat uw eerste asielaanvraag op 5 april 2011 een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus kreeg omdat u uw huwelijksband met uw echtgenoot niet aannemelijk kon maken. Verder werden er tegenstrijdigheden vastgesteld tussen uw verklaringen en deze van uw zus Z. (...) over de directe aanleiding van jullie vertrek met name het schietincident op 9 juni 2010. Ook de convocatiesluiting betreffende uw problemen in Dagestan die u voorlegde en uw verklaringen hierover werd als ongeloofwaardig beoordeeld. Verder werd ook uw reisroute zoals u die verklaarde niet geloofwaardig bevonden. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Bijgevolg staat de beoordeling van uw vorige asielaanvraag vast. Het Commissariaat-generaal kan zich ertoe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen.

Aangezien u in het kader van de onderhavige derde asielaanvraag kennelijk volhardt in het vluchtrelaas en de asielmotieven die eerder als onaannemelijk werden beschouwd, mag er van u verwacht worden dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvragen incorrect is en u alsnog in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. In casu komt het Commissariaat-generaal tot de slotsom dat u geen dergelijke elementen naar voren brengt. Hieronder worden alle nieuwe elementen besproken:

Op 6 september 2011 kwam uw ex-man O. I. (...) naar België en bevestigde hij dat u met hem traditioneel gehuwd was en jullie de ouders waren van de twee kinderen die u mee naar België had gebracht. Vastgesteld moet worden dat met de verklaringen van uw ex man uw traditioneel huwelijk en het vaderschap van uw kinderen werd aangetoond. Bijgevolg kan het eerste element in de beslissing van uw eerste asielaanvraag niet meer weerhouden worden. De tegenstrijdigheden over uw directe vluchtaanleiding en de vaststellingen over de convocatiesluiting betreffende uw problemen werden niet weerlegd. Het Commissariaat-generaal is van mening dat deze elementen voldoende zijn om de eerdere appreciatie van de ongeloofwaardigheid van de problemen van 2010 te behouden.

Er kan ook vastgesteld worden dat uw ex-man asiel aanvroeg op 18 juni 2013 en op basis van zijn individuele problemen door het Commissariaat-generaal werd erkend als vluchteling. Louter op deze basis kan voor u, nu u gescheiden bent, geen gegronde vrees voor vervolging worden verondersteld en een internantonaal bescherming worden toegekend. Ook op basis van uw individuele vrees naar aanleiding van de problemen van uw ex-man, kan u geen beschermingsstatuut worden toegekend. U verklaarde immers dat u van 2001 tot 2010 geen enkel probleem hebt ondervonden omwille van uw toenmalige echtgenoot of zijn familieleden. U had slechts een 6 maanden met hem samen gewoond in 2001 en was toen terug gaan wonen bij uw ouders (CGVS III p. 8, 9). U was bovendien enkel traditioneel met hem gehuwd en draagt bijgevolg zijn familienaam niet. Ondertussen bent u van hem traditioneel gescheiden. Er zijn bijgevolg geen enkele reden waarom u bij terugkeer naar uw land van herkomst omwille van uw toenmalige echtgenoot zou worden gevisieerd.

Ter ondersteuning van en als nieuw element van uw derde asielaanvraag legde u een convocatiesluiting voor waarbij u zich zou moeten aanbieden op 20 december 2012. Vooreerst moet opgemerkt worden dat uit de convocatiesluiting niet kan worden afgeleid om welke reden en in welke zaak u werd opgeroepen. Verder moet vastgesteld worden dat u op het moment dat u een derde asielaanvraag indiende op 9 juli 2013 geen melding maakte van deze convocatiesluiting die u reeds een half jaar in uw bezit had. Gezien u deze convocatiesluiting op uw naam, voorlegt als nieuw element in uw derde asielaanvraag, mag

redelijkerwijs verwacht worden dat u reeds melding zou hebben gemaakt van deze convocatie bij de Dienst Vreemdelingenzaken. U werd gevraagd waarom u ineens bijna 2 jaar na uw vertrek uit Khasavyurt een convocatie kreeg, daar u verklaard had dat er na uw vertrek in augustus 2010 tot 17 december 2012 er geen andere convocaties op uw naam werden afgeleverd, en u antwoordde dat het mogelijks te maken had met de moordzaak op Matsikov Letchi, majoor van de politie, die nog niet was afgerond, maar zeker wist u het niet. Op de vraag wat u met deze convocatie wilde aantonen, legde u uit dat de convocatie er op wees dat men u nog steeds lastig valt, men u nog niet met rust wil laten en dat u nog steeds werd opgeroepen (CGVS III p. 3, 4). Gezien u met de convocatie wilde aantonen dat u nog steeds gezocht werd, is het zeer merkwaardig dat u deze convocatie niet had vermeld bij het indienen van uw derde asielaanvraag op de dienst Vreemdelingenzaken. Temeer daar u verklaarde bij het indienen van een asielaanvraag in Oostenrijk in januari 2013, wel over de convocatie had gesproken. Hierop reageerde u door te verwijzen naar de stress die u had gekend doordat u door de Duitse autoriteiten terug naar België werd gebracht om uw asielaanvraag te behandelen en naar uw negatieve ervaringen met de convocatie die u had voorgelegd tijdens uw eerste asielaanvraag in België en de brief van uw Russische advocaat die u voorlegde bij uw tweede asielaanvraag (CGVS III p. 4, 5). Deze uitleg is niet afdoende, gelet op het belang dat u actueel aan de convocatie hecht, en gelet op het feit dat u reeds een volledige asielprocedure (inclusief beroep) had doorlopen, kan verwacht worden dat u deze convocatie bij uw derde aanvraag zou vermelden en/of voorleggen. Bovendien dient vastgesteld te worden dat op de convocatie de stempel van de dienst ontbreekt. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid en de authenticiteit van de convocatie.

Wat betreft uw vrees rond de kinderen en het feit dat uw ex-man de kinderen zal opeisen, blijkt uit uw verklaringen dat de vrees betreffende uw kinderen niet gegrond is. U verklaarde dat u samen met uw ex man stappen ondernam om de achternamen van de kinderen te laten wijzigen zodat uw kinderen de achternaam van hun vader zouden kunnen dragen. Dit zou tot gevolg hebben dat ze naar school zouden kunnen, ze medische zorg zouden bekomen en dat de kinderen niet meer in het opvangcentrum zouden moeten wonen. Verder gaf u aan dat u na uw derde asielaanvraag contacten had met uw ex man omwille van de kinderen en dat u concrete afspraken met uw ex man rond de kinderen had. U gaf uw ex man de toestemming de kinderen te zien bij zijn bezoek in het opvangcentrum waar u en de kinderen verblijven. Verder zijn uw kinderen in juli 2013 voor een drie tal dagen op bezoek geweest bij hun vader en respecteerde uw ex man ook de afspraken rond de kinderen. U stelde dat u er niet op tegen was dat de kinderen contact hadden met hun vader, dat het zelfs van u moest. U verklaarde tevens dat uw ex man zijn woord had gegeven dat u uw kinderen mag zien wanneer u wilde (CGVS III p. 9, 10, 13). Nergens uit uw concrete verklaringen blijkt dat uw vrees dat u ex man de kinderen van u zou afnemen en dat u hen nooit meer zou mogen zien, gegrond is.

Wat betreft de situatie van de etnische Tsjetsjenen in Dagestan dient gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat in het licht van de algemene veiligheidssituatie eenieder die gelieerd wordt met de rebellenbeweging, ongeacht de etnie, een risico loopt op problemen met de autoriteiten. De rebellenbeweging bestaat reeds lang niet meer overwegend uit Tsjetsjenen, maar wordt soms nog gelinkt met de rebellie in Tsjetsjenië, zonder dat dit echter resulteert in acties tegen of een vervolging van deze bevolkingsgroep omwille van hun Tsjetsjeense etnie. Daarom kan de loutere Tsjetsjeense origine niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog.

De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse, versnipperde rebellenbeweging met een beperkte slagkracht, die haar acties beperkt tot gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden; dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen gevisieerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties; het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen. Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers ondanks een relatieve stijging in 2011 beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Dagestan niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer

zijn van daden van willekeurig geweld. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Dagestan actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus kan ook in het kader van uw derde asielaanvraag in hoofde van u niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw tweede asielaanvraag voorgelegde document is niet van die aard dat ze conclusies vastgesteld in uw eerste asielaanvraag kunnen wijzigen. De brief van uw advocaat d.d. 3 oktober 2011 waarin uw Russische advocaat melding maakt van problemen die u zou hebben gekend in uw herkomstland verwijzen naar de problemen die werden beargumenteerd in uw eerste asielaanvraag. De convocatie die u tijdens uw derde asielaanvraag voorlegde werd hierboven reeds beargumenteerd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat dat de kinderen, gelet op het statuut van hun vader, een verblijfsstatuut hebben in België."

2. Over de gegrondheid van het beroep

De Raad stelt vast dat verzoekende partij tijdens haar eerste asielaanvraag heeft verklaard dat haar (voormalig) echtgenoot een Tsjetsjeens strijder is en dat zij uit Tsjetsjenië is moeten vluchten naar aanleiding van een schietincident op 9 juni 2010, waarbij een majoor van de politie werd vermoord, waarna zij door haar autoriteiten werd geïnterviewd en onder druk werd gezet om toe te geven dat haar man betrokken was bij het schietincident. Verzoekende partij heeft derhalve aangegeven dat haar vlucht uit Tsjetsjenië gelinkt is aan het feit dat haar (ex-)man actief was bij de Tsjetsjeense rebellen. Hierbij stelt de Raad vast dat de initiële motivering van verwerende partij dat verzoekende partij haar huwelijksband met O. I. niet aannemelijk kon maken, wordt tenietgedaan in de huidige bestreden beslissing die werd genomen naar aanleiding van de derde asielaanvraag van verzoekende partij. Tevens leest de Raad in de bestreden beslissing dat de (ex-)man van verzoekende partij op 6 september 2011 naar België is gekomen, dat hij asiel aanvroeg op 18 juni 2013 en dat hij op basis van zijn individuele problemen door de commissaris-generaal werd erkend als vluchteling. Verwerende partij motiveert dienaangaande dat verzoekende partij louter op deze basis, nu zij gescheiden is van haar echtgenoot, geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk kan maken, waarbij verwerende partij nog bemerkt dat verzoekende partij verklaarde dat zij van 2001 tot 2010 geen enkel probleem heeft ondervonden omwille van haar toenmalige echtgenoot of zijn familieleden, dat zij slechts een zestal maanden met hem heeft samengewoond en dat zij bovendien slechts traditioneel met hem gehuwd was, waardoor zij zijn familienaam niet draagt. Verwerende partij ziet dan ook geen enkele reden waarom verzoekende partij bij terugkeer naar haar land van herkomst omwille van haar toenmalige echtgenoot zou worden geïnterviewd.

De Raad stelt vast dat noch de beslissing die door verwerende partij werd genomen ten aanzien van de toenmalige echtgenoot van verzoekende partij, noch het gehoorverslag/de gehoorverslagen van deze persoon werden toegevoegd aan het administratief dossier van verzoekende partij. De Raad is dan ook niet op de hoogte van de feitelijke omstandigheden waarop deze erkenning werd gebaseerd. Het is echter op basis van de zwaarwichtigheid van de feiten die hebben geleid tot de erkenning van haar ex-echtgenoot als vluchteling, dat dient te worden nagegaan of verzoekende partij bij terugkeer naar haar land van herkomst al dan niet gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico loopt om ernstige schade te lijden. De Raad is immers van oordeel dat het feit dat zij heden niet meer gehuwd is met O. I., met wie zij overigens kinderen heeft die een verblijfsrecht hebben bekomen in België op grond van de erkenning van de status van vluchteling van hun vader, dat zij niet lang met hem heeft samengewoond, dat zij zijn familienaam niet heeft gedragen, dat O. I. werd erkend als vluchteling op basis van zijn individuele problemen en dat haar eigen problemen die hebben geleid tot haar vlucht uit Tsjetsjenië – en die gelinkt zijn aan de problemen van haar man – niet als geloofwaardig worden beschouwd, geen uitsluitsel kan bieden over de vraag of verzoekende partij bij terugkeer naar haar land van herkomst door haar (voormalige) band met deze persoon werkelijk ongemoeid zal worden gelaten door haar autoriteiten, te meer nu haar ex-echtgenoot zijn land ondertussen is ontvlucht.

Het ontbreekt de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van voormelde wet te worden vernietigd.

De Raad wijst erop dat ter terechtzitting een origineel paspoort en twee originele geboorteakten werden neergelegd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 25 september 2013 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven januari tweeduizend veertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT